

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 4To/36/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6421010365
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 05. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Kvietok
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2023:6421010365.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Kvietka a členov senátu JUDr. Jozefa Mikluša a JUDr. Martina Luptáka, PhD., MBA, na verejnom zasadnutí konanom dňa 11. mája 2023, v trestnej veci obžalovanej O. K., stíhanej pre zločin porušovania povinnosti pri správe cudzieho majetku podľa § 237 ods. 1, ods. 3 písm. a) Tr. zák., konajúc o odvolaní obžalovanej voči rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom, sp.zn. 4T/72/2021 zo dňa 22.11.2022, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovanej O. K. **z a m i e t a .**

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Žiar nad Hronom, sp.zn. 4T/72/2021 zo dňa 22.11.2022 bola obžalovaná O. K. uznaná vinnou zo zločinu porušovania povinnosti pri správe cudzieho majetku podľa § 237 ods. 1, ods. 3 písm. a) Tr. zák. a to za skutok, ktorého sa dopustil na tom skutkovo základe, že

- ako ekonomická náместníčka a členka predstavenstva COOP JEDNOTA ŽARNOVICA, spotrebné družstvo, IČO: 00169030, so sídlom D. XX, U., nerešpektujúc ustanovenie § 81 písm. c), e) a § 82 písm. f) zákona č. 311/2001 Z.z. (Zákonníka práce) vtedy platnom znení o základných povinnostiach zamestnanca a základných povinnostiach vedúceho zamestnanca, rozhodla o tom, že v mesiacoch jún a júl 2018 došlo k úhrade faktúr č. XX/XXXX, č. XX/XXXX a č. XX/XXXX v celkovej výške spolu 15.860,- €, ktoré spotrebnému družstvu doručil K. I., nar. XX.XX.XXXX, ako konateľ spoločnosti I. s.r.o., IČO: 44234201, so sídlom A. XX, a to aj napriek tomu, že predmetné faktúry boli vystavené za vykonané práce na objekte nákupného strediska v Kremnici, pričom dané práce reálne vykonané neboli, a týmto konaním vznikla COOP JEDNOTA ŽARNOVICA, spotrebné družstvo, IČO: 00169030, so sídlom D. XX, U., škoda vo výške 15.860,-€

- ako ekonomická náместníčka a členka predstavenstva COOP JEDNOTA ŽARNOVICA, spotrebné družstvo, IČO: 00169030, so sídlom D. XX, U., nerešpektujúc ustanovenie § 81 písm. c), e) a § 82 písm. f) zákona č. 311/2001 Z.z. (Zákonníka práce) vtedy platnom znení o základných povinnostiach zamestnanca a základných povinnostiach vedúceho zamestnanca, rozhodla o tom, že v mesiacoch august a september 2018 došlo k úhrade faktúr č. XX/XXXX, č. XX/XXXX, č. XX/XXXX, č. XX/XXXX, č. XX/XXXX, č. XX/XXXX, č. XX/XXXX, č. XX/XXXX a č. XX/XXXX v celkovej výške spolu 38.597,- €, ktoré spotrebnému družstvu doručil K. I., nar. 27.11.1951, ako konateľ spoločnosti STRIBAK s.r.o., IČO: 44234201, so sídlom A. XX, a to aj napriek tomu, že predmetné faktúry boli vystavené za vykonané práce na objekte nákupného strediska v Kremnici, pričom dané práce reálne vykonané neboli a rovnako tak v čase, kedy došlo k úhrade predmetných faktúr, nebolo ešte vydané stavebné povolenie na vykonanie prác na objekte nákupného strediska v Kremnici, o čom bola obvinená informovaná zo strany vedúcej technického úseku, a týmto konaním vznikla COOP JEDNOTA ŽARNOVICA, spotrebné družstvo, IČO: 00169030, so sídlom D. XX, U., škoda vo výške 38.597,- €.

Za túto trestnú činnosť jej Okresný súd Žiar nad Hronom uložil podľa § 237 ods. 3 Tr. zák., v spojení s § 36 písm. j), § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 3 roky, podľa § 51 ods. 1 Tr. zák., v spojení s § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. jej výkon trestu odňatia slobody podmienienečne odložil a zároveň jej uložil probačný dohľad nad jej správaním v skúšobnej dobe, ktorú jej podľa § 51 ods. 2 Tr. zák. ustanovil v trvaní 3 roky.

Podľa § 51 ods. 4 písm. d) Trestného zákona súd obžalovanej uložil povinnosť spočívajúcu v príkaze nahradiť v skúšobnej dobe škodu spôsobenú trestným činom poškodenému COOP JEDNOTA ŽARNOVICA spotrebné družstvo a tiež povinnosť viesť v skúšobnej dobe riadny život.

V neposlednom rade okresný súd uložil podľa § 287 ods. 1 Tr. por. obžalovaným 1/ O. K. a 2/ K. I. povinnosť spoločne a nerozdielne nahradiť poškodenému COOP JEDNOTA ŽARNOVICA, spotrebné družstvo, IČO: 00169030, so sídlom D. XX, U., škodu vo výške 54.457 eur.

Voči tomuto rozsudku podala včas ako osoba oprávnená podať odvolanie obžalovaná O. K., v ktorom uviedla, že odvolanie smeruje voči všetkým výrokom, ktoré sa týkajú jej osoby a to voči výroku o vine, výroku o treste a výroku o náhrade škody, ako aj voči konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo, nakoľko považuje napadnutý rozsudok za nezákonný a nesprávny. Obžalovaná namietala, že z pohľadu súdu bolo nesporne preukázané, že skutok, ktorý je predmetom obžaloby, sa stal tak, ako je uvedený v podanej obžalobe a tiež má byť nesporné, že tento skutok spáchala ona. S vyriešeným záverom okresného súdu nesúhlasí, má za to, že z vykonaného dokazovania jej nebola preukázaná vina. Pokiaľ ide o najdôležitejšiu otázku, celé trestné konanie je podľa jej názoru nezákonné, nakoľko súd postupoval v rozpore s Trestným poriadkom. Trestný poriadok upravuje súdny proces ako kontradiktórne konanie dvoch strán - prokurátora na jednej strane a obžalovaného a jeho obhajcu na strane druhej. Obžalovaná je toho názoru, že okresný súd nepostupoval nestranne a nezávisle. Za nesporný považuje fakt, že v spoločnosti COOP JEDNOTA Žarnovica, s.d., zastávala pozíciu námestníčky - vedúca ekonomického úseku, ako aj členky štatutárneho orgánu družstva, tzv. predstavenstva. Nikdy počas svojho 35-ročného pôsobenia v spol. COOP JEDNOTA Žarnovica, s.d., neuprednostňovala svoje záujmy, ani záujmy tretích osôb pred záujmami družstva. Aj z vykonaného výsluchu pána I. bolo preukázané, že nikdy od pána I. neprijala žiadne finančné prostriedky, ani ich od neho nežiadala a ani jej žiadne finančné prostriedky nikdy neponúkol. Súd urobil tvrdenia p. I., že predmetné faktúry boli zálohovými faktúrami, a to aj napriek tomu, že táto skutočnosť nevyplýva zo žiadneho predloženého dôkazu. V trestnom konaní ani raz neuviedla, že faktúry, ktoré sú predmetom tohto konania, sú zálohové faktúry. Tvrdenie pána I., že sa jednalo o zálohové faktúry, nie je ničím podložené, okrem toho, že túto skutočnosť tvrdí len on, ako svoju obranu v danom konaní. Predmetné faktúry jej priniesol pán I. , nakoľko pani N. v tom čase nebola v družstve. Poukázala podľa jej názoru na spornosť výpovedí pani N.. V tejto súvislosti poukázala na to, že samotná pani N. ako aj ona uviedli, že faktúry sa doručovali do podateľne pani N. alebo obžalovanej osobne. V družstve nebol spísaný žiadny vnútorný predpis, ktorý by upravoval, kde sa majú faktúry doručovať alebo kto je/nie je oprávnený faktúry preberať. Z výpovedí pani D. je zrejmé, že vnútorný predpis ako presne postupovať pri schvaľovaní faktúry je na družstve len od mája 2019. Z výpovede svedkyne pani D. a obžalovanej je zrejmé, že faktúry zanesla na schválenie pani N. v rozpätí 2 - 3 dní. Pani D. vo svojej výpovedi uviedla aj to, že schválené faktúry sa na ekonomický úsek z technického úseku častokrát vracali aj niekoľko dní, týždňov a mesiacov po lehote splatnosti. Na predmetných faktúrach sa nachádzajú pečiatky s dátumom 27.09.2018, z čoho je zrejmé, že predmetné faktúry sa na ekonomický úsek dostali oneskorene a to až niekoľko týždňov, až mesiacov po splatnosti. Sama pani N. uviedla, že informáciu o tom, že sa čaká na stavebné povolenie, poskytla ekonomickému úseku, resp. obžalovanej až v mesiaci september 2018 alebo október 2018. Obžalovaná má za to, že súd sa zbytočne zaoberal rozporom toho, či túto informáciu obžalovaná dostala v mesiaci september, október alebo november. Naopak mal sa zaoberať tým, či túto informáciu o nevydanom stavebnom povolení dostala z technického úseku riadne a včas. Obžalovaná v rámci konania niekoľkokrát uviedla, že investičné faktúry sa vždy uhradili vždy v lehote splatnosti a toto tvrdenie potvrdila aj pani D., ktorá pracovala na ekonomickom úseku. Opätovne uviedla, že investičné faktúry boli hradené v lehote splatnosti, toto uviedla aj na svojom výsluchu a tieto jej slová potvrdila aj pani D.. V prípade, ak by nebola riadne a včas faktúry zaevidovala, neuhradila, nezaplatila z nich daň alebo by nepodala riadne daňové priznanie, hrozila by družstvu finančná pokuta. Faktúry, ktoré sú predmetom tohto konania, boli zaradené do majetku, čo znamená, že o tieto faktúry bol zhodnotený majetok. Toto tvrdenie bolo potvrdené aj pani D., ktorá tieto faktúry na základe pokynu pani N. zaradila do majetku. Technický úsek si počas celého obdobia nevykonával prácu riadne a hlavne včas, na čo doplatila obžalovaná tým, že bolo voči jej osobe

podané trestné oznámenie. V prípade, ak sa vedúcej technického úseku dostane do dispozície faktúra, resp. faktúry, ktorých práce nie sú vykonané a má o tom vedomosť, má byť jej prvoradou povinnosťou zavolať, zaslať e-mail, alebo iným spôsobom o tom informovať ekonomický úsek včas a nie držať faktúry neprimerane dlhú dobu u seba. Je nemysliteľné, aby sám svedok (pani N.) potvrdila v rámci svojho výsluchu, že informáciu o tom, že projekt je zastavený, uviedla neskoro (po lehote jednotlivých faktúr) na zvrátenie danej situácie. V odôvodnení rozsudku súd konštatuje, že obžalovaná zatajila svoju trestnú činnosť. V tejto súvislosti poukázala obžalovaná na to, že predmetné faktúry boli riadne zaevidované v účtovníctve a bol pri nich uplatnený princíp samozdanenia. Keď obžalovanú predseda pán T. ml., aby všetky faktúry, ktoré boli vystavené pánom I., vyťahla z účtovníctva, prefotila a porovnala, či fotokópia súhlasí s originálom a tieto boli súčasťou výstupu, ktorý od nej žiadal terajší predseda pán T. ml. Počas svojho pôsobenia na družstve obžalovaná predkladala každý mesiac na pracovnú poradu a do predstavenstva mesačné prehľady, ktoré obsahovali presný prehľad vykonaných prác a tieto faktúry sa nachádzali v týchto mesačných prehľadoch, preto obžalovaná nesúhlasí s tvrdením príslušného súdu, že predmetné faktúry zatajila pred vedením družstva. Obžalovaná tiež má za to, že jej nebol preukázaný úmysel, že chcela alebo mohla vedieť, že svojím konaním môže spáchať trestný čin. Obžalovaná tiež namietala, že jej bola uložená povinnosť nahradiť spoločne a nerozdielne s pánom I., napriek tomu, že sa o žiadnu peňažnú sumu neobohatila. Z vykonaného dokazovania je zrejmé, že finančné prostriedky nadobudol pán I., ktorý to dobrovoľne priznal v konaní. Odvolanie zo strany obžalovanej je tiež podané aj voči trestu, nakoľko ho považuje za neprimerane vysoký. Podľa jej názoru, súd sa nezaoberal tým, že na skutok je možné pozeráť sa aj ako na nedbanlivostný trestný čin, nakoľko nebol preukázaný úmysel a striktné sa držal len podanej obžaloby. V prípade nedbanlivostného trestného činu je trestná sadzba podstatne nižšia.

Záverom obžalovaná navrhla, aby odvolací súd podľa § 321 ods. 1 Tr. por. zrušil rozhodnutie prvostupňového súdu a podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vec vrátil okresnému súdu na nové konanie a rozhodnutie, resp. aby podľa § 322 ods. 3 Tr. por. rozhodol vo veci sám tak, že obžalovanú oslobodí spod obžaloby v celom rozsahu.

Obhajkyňa obžalovanej na verejnom zasadnutí sa pridrižovala podaného odvolania a navrhla rozhodnúť v zmysle petitu v ňom uvedenom. Poukázala na to, že stále nie je jasné, akého porušenia sa mala obžalovaná dopustiť.

Naproti tomu krajský prokurátor považoval rozhodnutie okresného súdu za zákonné a správne v tak otáčke viny, aj trestu a preto navrhol odvolanie obžalovanej zamietnuť.

Splnomocnenec poškodeného sa pripojil k prednesu krajského prokurátora. Poukázal na podané vyjadrenie v tejto veci.

Obžalovaná, osobne prítomná na verejnom zasadnutí, uviedla, že je nevinná a zotrvala na podanom odvolaní.

Na podklade podaného odvolania obžalovaného Krajský súd v Banskej Bystrici v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov napadnutého rozsudku, proti ktorým odvolateľka podala odvolanie, i správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaniami vytykané, prihliadol len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Dospel však k záveru, že odvolanie obžalovanej nebolo podané dôvodne.

Odvolací súd po splnení prieskumnej povinnosti zistil, že súd prvého stupňa vykonal na hlavnom pojednávaní všetky dostupné a potrebné dôkazy na objasnenie skutkového stavu tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie v súlade s ust. § 2 ods. 10 Tr. por. a tieto aj správne vyhodnotil jednotlivo, i v ich súhrne tak, ako mu to ukladá ust. § 2 ods. 12 Tr. por.

V odôvodnení napadnutého rozsudku v súlade s ust. § 168 ods. 1 Tr. por. okresný súd vyložil, ktoré skutočnosti vzal za preukázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel, existenciu ktorých skutočností pokladal so zreteľom na výsledky vykonaného dokazovania za vylúčené alebo pochybné a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení týchto dôkazov, najmä tých, ktoré si vzájomne odporujú.

Z odôvodnenia rozsudku je zrejmé, ako sa okresný súd vysporiadal s obhajobou obžalovanej, prečo neuveril jej obrane, že o tom, že sa práce nevykonajú, nevedela. Samotná obžalovaná potvrdila, že v čase splatnosti faktúr mala vedomosť, že stavebné povolenie je pozastavené. Pokiaľ ide o uhrádzanie faktúr, tento postup vtedy nebol upravený v nejakom internom predpise, ale prakticky všetci svedkovia potvrdili, že postupovali podľa zaužívaných zvyklostí, teda takéto investičné faktúry po ich zaevidovaní išli na technický útvar, kde sa vykonala kontrola, či predmetné fakturované práce boli riadne dodané a prevzaté. Odvolací súd sa plne stotožnil s odôvodnením rozhodnutia prvostupňového súdu a v podrobnostiach naň odkazuje, predovšetkým na odôvodnenie rozhodnutia okresného súdu na stranách 14 až 16. Opakovať správne a logické dôvody rozhodnutia prvostupňového súdu by bolo tu a na tomto mieste nadbytočné.

Krajský súd nemá preto pochybnosti o správnosti skutkových zistení uvedených vo výroku napadnutého rozsudku, pretože zodpovedajú výsledkom vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní a ním je jednoznačne a nepochybne preukázané, že obžalovaná O. K. v kritickom období, za okolností a spôsobom zisteným v skutkovej vete napadnutého rozsudku sa dopustili trestného činu tak, že

Správne preto postupoval okresný súd, keď uznal obžalovanú O. K. vinnou zo zločinu porušovania povinnosti pri správe cudzieho majetku podľa § 237 ods. 1, ods. 3 písm. a) Tr. zák. a správne jej uložil aj podľa § 237 ods. 3 Tr. zák. v spojení s § 36 písm. j/, § 38 ods. 2, 3 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 3 rokov, pričom podľa § 51 ods. 1 Tr. zák. v spojení s § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. výkon trestu jej podmiennečne odložil a zároveň uložil probačný dohľad na jej správaním v skúšobnej dobe. V neposlednom rade jej tiež správne rozhodnutie o stanovení skúšobnej doby v zmysle § 51 ods. 2 Tr. zák. v trvaní 3 rokov. okresný súd nepochybil ani v tom, keď podľa § 51 ods. 4 písm. d) Tr. zák. obžalovanej uložil povinnosť spočívajúcu v príkaze nahradiť v skúšobnej dobe nahradiť škodu spôsobenú trestným činom poškodenému COOP JEDNOTA Žarnovica, s.d. a tiež povinnosť viesť v skúšobnej dobe riadny život. Správne je tiež výrok okresného súdu, ktorým podľa § 287 ods. 1 Tr. por. uložil obžalovaným O. K., ako aj K. I. , aby spoločne a nerozdielne nahradili poškodenému COOP JEDNOTA Žarnovica, s.d., škodu vo výške 54 457,- €.

Vzhľadom na to, že na skutkové zistenia a právne posúdenia konania obžalovaného sa podrobne a dostatočne presvedčivo poukazuje v odôvodnení napadnutého rozsudku a odvolací súd nemá o nich pochybnosti, preto si úvahy a závery súdu prvého stupňa v celom rozsahu osvojuje a v podrobnostiach na ne odkazuje.

Na tomto mieste krajský súd poukazuje na to, že povinnosť odôvodňovať rozhodnutie nemôže byť ponímaná v takom zmysle, že je potrebné vysporiadať sa s každým argumentom. Podľa rozhodnutia ESLP vo veci Helle verzus Fínsko z 19. decembra 1998 sa odvolací súd pri potvrdení prvostupňového rozhodnutia (zamietnutí odvolania) v princípe môže obmedziť na prevzatie odôvodnenia súdu nižšieho stupňa. Podľa doterajšej judikatúry Ústavného súdu z citovaných článkov Ústavy a Dohovoru však nemožno vyvodzovať, že dôvody uvedené súdom sa musia zaoberať zvlášť každým bodom, ktorý niektorý z účastníkov konania môže považovať za zásadný pre svoju argumentáciu (Mutatis Mutandis I.ÚS 56/01).

K nosnej odvolacej námietke,

S poukazom na vyššie uvedené dôvody považoval krajský súd odvolanie obž. O. K. za nedôvodné, preto pomerom hlasov rozhodol tak, ako je to uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.